

I felten med chokolade-rygsæk ... Ugebrev nr. 10, 9. august 2004

Ugen i Zackenberg har været præget af efterårets kommen og det dertil hørende triste, kedelige, grå og våde vejr. Dette har dermed også sat sine begrænsninger for os på SCHAPPE-projektet. Vi kommer dog stadig igennem vores feltprogram, for der har dog også været enkelte solskinsdage. Mere om det senere. Jeg har i denne uge haft en midlertidig bibeskæftigelse med GeoBasis-arbejde, mens Charlotte er hjemme og sole sig i Danmark. Så der har alligevel været nok at se til i løbet af ugen, selv om det har været dårligt vejr.

Der er kommet nye folk i Zackenberg. Jonathan og Bent fra Asiaq skal være her i to uger, og det samme skal Morten Rasch. Der har været et kort besøg af seks personer fra DMN. Tom fra KIIIP (Grønlands Hjemmestyre) og Henning fra DPC skal være her en uge.

I søndags blev de første fjeldørreder fanget ved fangstationen. Kæmpestore fjeldørreder. Kokken Malene, der aldrig før i sit liv har holdt en fiskestang i hånden, fangede den største på 4,85 kg. Marc og Lena lavede ørrederne til aftensmaden samme aften, og de var gode.

I onsdags gik Marie og jeg en tur til Kuhn Passet. Det var en ren fornøjelsestur, og vi ville prøve at finde de kuglerunde sten og forstenede blæksprutter, som der åbenbart findes i rå mængder deroppe. Vi fandt ingen sten eller sprutter, men vi fik set ud til Hochstetterbugten inden tågen omkransede os. Vi gik ned i tyk tåge og kunne kun se 25 m frem. Dette resulterede i et ret overraskende møde med fem moskusokser. Vi kom dog helskindet tilbage til stationen. Vi nåede lige hjem til indvielsen af det nye generatorskur, som Marc, Martin og Phillip har arbejdet på hele ugen. Indvielsen foregik i regnvejr med bowle af fun saftvand og gin, lavet i røreskålen til røremaskinen.

Kuhn-turen kom vist også på et passende tidspunkt. Marie og jeg trængte til at forbrænde lidt af de store mængder af chokolade, vi indtager hver dag. Der er et chokoladeskab i messen, som Marie og jeg konstant prøver at komme til bunds i. Man kan sammenligne skabet med Udgårds Lokes krus. Uanset hvor meget vi spiser, kommer vi ikke nærmere bunden. De store mængder af søde sager, som vi modtager med posten hjemmefra, er også svære at holde fingrene fra. Dette har medført, at begrebet slik-fri dag er indført. Det er dog et begreb med modifikationer. Den nybagte kage, som hver dag står til kaffen, hører ikke under begrebet slik. Lakrids og bolsjer er til tider heller ikke slik. Det skulle nok hedde chokolade-fri dag i stedet. Kort sagt, slik-fri dag er en dag, hvor man er forpligtiget til at have dårlig samvittighed, når man spiser en halv plade Marabu. Så er det godt, at der højst er en slik-fri dag om ugen! Det er vist også godt, vi går så meget rundt i terrænet med tung oppakning i forbindelse med SCHAPPE-projektet. Ellers ville Marie og jeg ende som to spækboller, inden vi skal hjem.

Susanne har lavet jordprøver i laboratoriet hele ugen. Trine har talt lemmingreder med hjælp fra Lena. Ole holder et fortsat skarpt øje med fuglene og især de flyvefærdige unger. Især kjoerne har haft heldet med deres unger i år - der er flere end der plejer. I går talte Ole 200 moskusokser i området, og det er vist ny rekord. Alle de okser i området gør det også til en interessant tur, når vi skal op til vores måleområder på Aucellaskråningen. Det gælder om at være opmærksom på omgivelserne. Det medfører også lidt pudsig samtaler mellem Marie og jeg. Forleden på vej der op mente jeg, at der var en okse lidt fremme og spørger Marie; "Er det en okse eller en sten længere fremme?". Hvorpå Marie svarer: "Jeg

kan ikke se nogen okse, men stenen har flyttet sig". Ja, det gælder om at holde øjnene åbne for både okser og sten, der pludselig bevæger sig.

I går var det min fødselsdag, og jeg må indrømme at jeg aldrig har haft fødselsdag i smukkere omgivelser. Solen stod fra en skyfri himmel fra morgenstunden. Der var fødselsdagssang ude foran messen inden morgenmaden, og der lå gaver på morgenbordet. Jeg fik en ten til at spinde moskusuld på og noget uld til samlingen. Birger Ulf Hansen gav en gave fra cheferne på SCHAPPE-projektet. Det var Marabuchokolade i en lille rygsæk formet som et elghoved (mon dem med moskusokser var udsolgt??). Jeg er meget glad for gaverne. Marlene lavede endnu engang en formidabel middag med lagkage til dessert. Senere sang Jonathan og Bent den grønlandske fødselsdagssang, og Marc forsøgte sig med den tyske. Jeg må ærligt indrømme, at det var Jonathan og Bent, der vandt den sangkonkurrence. Alt i alt var det en meget god dag.

Hilsner fra et efterårspræget Zackenberg.

Maria Rask Pedersen